

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓
หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน
และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๖๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่
สำหรับใช้ทำพันธุ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ
การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖
มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย

อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกไก่ พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกเป็ดและห่าน พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนกและไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๔ ให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้ บัญญัติหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ บังคับแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ อยู่หลายฉบับ โดยมีได้กำหนดให้นำ หมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ มาใช้บังคับด้วย แต่ในปัจจุบันได้เกิดโรค ระบาดชนิดโรคไขหวัดนก (bird flu หรือ avian influenza) และโรคระบาดอื่น ๆ เช่น โรคแซลมอนเนลลา (Salmonella) โรคนิวคาสเซิล (Newcastle disease) ระบาดในสัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่ สำหรับใช้ทำพันธุ์ ทำให้มีผลกระทบต่อธุรกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก การค้าสัตว์ปีกและซากสัตว์ปีกภายในประเทศ และธุรกิจการส่งออกสัตว์ปีกไปต่างประเทศ สมควรกำหนดให้นำบทบัญญัติหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติ โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๕๕ มาใช้บังคับเพิ่มเติมแก่สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ เพื่อควบคุมโรคระบาดดังกล่าว ประกอบกับได้มีพระราชกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้อยู่หลายฉบับ สมควรปรับปรุง และนำมารวมเป็นฉบับเดียวเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและอ้างอิงของพนักงานเจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้